د باران انځور

شعري ټولګه

صديق الله بدر

WWW.SAMSOOR.COM

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راتـه کله کړې په خوله خبرې
ما تــه معــلومې شي د زړه خبرې
وړوکــی نه یم چې به هیر کړمه تا
هېــریــدل تــل وي د واړه خبرې
وړی دا ستا د مینې موړ به نه شي
مینــه کــې نــه کــړم د ماړه خبرې
وایم چې تل وای خو په خوا راسره
چـــې مـــو کولای د هر څه خبرې

چې مئیـن زړه مې "بدره " نه ژړوي
مـــه کــوه بیـا د بیــلتانه خبرې
۱/۱۰/۱۳٦٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ وختونه

د غم په دنیاګۍ کې نن غمونه راته خاندي
د یار په اننګو کې سره لالونه راته خاندي
دا څنګه زمانه شوه چې مې حال ویلای نه شم
زما د مینې کورکې پټ وختونه را ته خاندي
د مینې دنیاګۍ کې او سیدل راته ګران شوي
د ګرانې په بڼو کې جوړ مرګونه راته خاندي
ژړا مې چې په سترګو نن راتللې هسې نه شي
د یار د سترګو منځ کې څه رازونه راته خاندي

توکل په خدای ورځمه د زړه حال اوس ورته وایم
د ښکلي یار په شونډو کې ستونه را ته خاندي
۱۳۶۶/۲۵/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت امتحان

ابادي مـــې د وطـــن زره کې ارمان دی
چـــې اباد کړمـــه وطن دا مې پیمان دی
د وطـــن د مـــور اواز دی هـــر بچي ته
چې راغلـــی نن د وخت لوی امتحان دی
په ورورۍ کې د ژوندون خوشالۍ نغښتې
تربګنـــۍ کې ژوند په مثل د زندان دی
د وطـــــن پر ګنـــــو واړه سره یو شئ
ځانځانـــۍ کې د هر چا نغښتی تاوان دی
خپه زړونه بـــه خوشال شي که خدای وکړي
په زحمـــــت پسې راحت د هر انسان دی
نـــوک او ورۍ کله بیلېـــږي لا په ژوند کې
نـــوک او ورۍ په شان دا لوی ټبر افغان دی
۱۳۶۶/۱۰/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

پرون وسوم
نن هم سوځم
زما برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وايم
خو لا سونه مې په خوله دي
۱۳۶۶/۱۱/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصل ترانې

لاره د ژوند زما رڼا شوله
راسره ګرانه چې پخلا شوله
اوس به د وصل ترانې وايمه
شپه د هجران لاړه سبا شوله
ياره راځه زما او ستا مينه کې
دنيا خو اوس زما او ستا شوله
جنون د مينې ته مې مه وايه څه
راته هر خوا ليلا ليلا شوله

"بدره" پروا د غماز مه کوه ته
د غماز خونه نن تالا شوله
۵/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق تقوا

ګرانـــې چې تا بیا په راتلو کې وینم
زړه لـــه خوښۍ نه په ټوپو کې وینم
دا دی دا ستـــا د خوږې مینې اثـر
چـې کـراري خپـــلو دردو کې وینم
دا چـــې سپـــرلو نه بې پروا یمه زه
سپرلـــی دا ستا په اننګو کې وینم
ما تـه شـي هیڅ د ساقي نوم و نښان
نشې چې ستا سترګو پیالو کې وینم

د عشــــق تقوا سـره د "بدر" سر شو
ځکه یې تل د عشـق سجدو کې وینم
۱۵/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب خبر

ولـــــې نن لـه مانـه نا اشنا شولې
وايـــه چې په لمسه ته د چا شولې
دا بـــــه وي خبـر د لېـونتوب زما
هيلـــې مـې د ميـنې چې تالا شولې
ما تـــه هر نظـر کې ښکاريدلې ته
څه لـه مـې له سترګو نه پناه شولې
ما ويل چـــــې ته به با وفا يې تل
لاړې پـــه وعدو کې بې وفا شولې

ته خو نن سپوږمۍ د زلمي "بدر" يې
خير کـــه يو شيبــه را نه جدا شولې
۱۳۶۶/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللي يا رانې

ډکې چې خندا نه خولې د ګلو دي
ځکه بیا ناري پرې د بلبلو دي
خونې د غمازو هسې ورانې شوې
شپې چې د وصال په رسیدلو دي
نن چې مې زړګی هسې خوشاله دی
تللي یارانې په بیا راتللو دي
دا ستورګي تیارې زما ړنا شولې
شپې د بیلتانه چې په وتلو دي

شیخ چې د ښکلا په ښار دېره شو وېل
ښکلې چې څه دي، د ښکلولو دي
۱۳٦۷/۱/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارې سترګې

دا خو د ناکامې مينـــــې چارې دي
اوښکې مې په سترګو لارې لارې دي
مينـــه چې زما ورتــــه درنه نه شوه
دلته د خوارانو برخــــې خوارې دي
زړه مې چې ګوګل کې دی پرهر ترېنه
څومره د اشنا سترګــــې مکارې دي
رنګ چې ترې ګلان د مينې اخلي تل
دا د ميــن زړه د وينـــــو دارې دي

اخلــې که خمار ترينه د مــــــينې تل
"بــدره " د جانان سترګې خمـــــارې دي
۱۳۶۷/۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناسوري پرهر

تـــــورتـــم رڼـا ، رڼـا تـــورتم وګڼه
غــــم خوشالي، خوشالي غم وګڼه
چـــې يـــې نظر هم په تا نه خوږيږي
زړګيــــه دا د يــــار ستـــم وګڼه
چې ناسوري پرهر رغيږي پرې ستا
اوس يــې يــادونــه هم ملهم وګڼه
کـــله د ګــل پر مخ شبنم چې ويني
تـــه يــې زمـــا د ستـــرګو نم وګڼه

تـا چې پرې غم د خپلې مينې وکښه
"بـدره" خــوا خــوږی خپل قلم وګڼه
۱۳۶۷/۲/۲۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مکر جال

ټټــر د ګلــو چــې اغــزو وچیــړه
هســـې ارمـــان مې اسویلو وچېړه
بس که ساقي دومره زیاتی څه پکار
زمـــا تنــــدی دې په نشو وچېړه
د مکـــر جال دلته دی چا خور کړی
تـــار د جنـــون چې لیـــونو وچېړه
دا چــــې پیغــور مې د غمونو وړمه
دا خـــو مې زړه ستا په یادو وچیړه

بــدره باور مې په باور شته دی خپل
خیـــــر که مې ذهن په فکرو وچېړه
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني محل

ستـرګې دې شوې ډکې له ژړا پـه څه
مینــې دا دې وکــړلــه ښیرا پـه څه
لاړې چې جونګــړې د ښکلا وو تـه
راغلې دې خوني محل تـه بیا پـه څه
یـاره ستا خو زلفې وې پر مخ پرتې
دا شــــوله پیدا دلتـه رڼا پـه څه
دا خـــو هـــم تـه وګڼه چې څه وشو
اوښکې راغلې سترګو تـه زما پـه څه

بدره چې دې نه غوښته خیالونو کې
بیــــا دې ورتــه وویلې اشنا پـه څه؟
۱۳۶۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرکلی

څنګـه چـــې خپه و مه په تلو د یار
هســـې یم خـــوشاله په راتلو د یار
مـــــه وایـــه رقیبه بد یې مه وایه
زه هســـــې روان یمه په پلـــو د یار
وخت چې هرکلی مې د پښتو کوي
خود شوه راته ګرانه نن پښتو د یار
سترګې یې په مینـه چې رابولي ما
ځای مـــې د ځان وینم په بڼو د یار

بدر چې خوشال پرې خپل خاطر ګڼي
ښکـاري یې باور بیا په وعدو د یار
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

پس له مودو نه نن شپه
پاس د اسمان په سینه
د ښکلو ستورو منځ کې
دا تل په لاره، انتظارې سترګې
له مینې ډکې د نظر شوندې مې
په وربدو وربدو
د سپوږمۍ سپینې ښکلا
اناري سره اننګي
په مینه مینه ښکل کړل
چې په همدې خوندونو
جوتې د خوب راغلې پرې
او په شیبه شیبه کې پټې شولې
سهار چې پاڅیدلم
پاس مې اسمان چې وکوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کې مې ونه لېدې
هغه د ستورو جلګې
هغه ښکلا او هغه سره اننګي
خو زه په دې پوه نه شوم
چې ته مې خيال ته راغلې
جفا مې ياده شوه ستا.
خو نه، زه وپوهيدم:
چې تا ښکلا لرله
او نازېدې په هغې
سپوږمۍ هم ښکلې ده لا
ښايي هغه هم، ناز وکړي نور
او له همدې نه خو زه
پوه شومه چې:
ښکلا د ناز نامه ده
په کې وفا نشته ده.
١٣٦٧

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني فکرونه

جام چې په لاس کې د ساقي ښکاري
زړه کې یادونه لیوني ښکاري
دا خو اثر ستا د ښهو دی که نه
زړه په سینه کې چې زخمي ښکاري
د مخ ډیوه دې په ورو ورو لګوه
تیاره محل دی چې سړي ښکاري
چې د راتلو نښې دې نشته اشنا
مینه او ژوند راته پردي ښکاري

چې مې سر تیټ د چا ښایست ته نه شي
سر کې فکرونه پښتني ښکاري
۱۳۶۷/۱۲/۲۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

پخوا یوازې ومه
چا پیژندلم هم نه
چا راکتلې هم نه
د چا په خوله هم نه وم
هسې بې نوم وم اشنا
خو چې په تا مین شوم
د هر چا خوله کې شومه
هر چا راته وکتلې
ټولو هم وپېژندم
یوازېتوب نه خلاص شوم
هر څیز رقیب شو راته
او د خپل ځان دښمن شوم
کاشکې چې نه وای مین
کاشکې چا نه پیژندی
او د چا خوله کې نه وای
ځکه د هر چا په زړه
لکه د کاڼو په څېر وورېدم

۱۳۶۸/۱/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوني فکرونه

کله د ګلو په ککو خوربږي
سترګې زما چې په اغزو خوربږي
د لېوني زړه لېوني يادونه
په لېونو خپلو نشو خوربږي
اورنګ اورنګ چې شول وختونه راته
ژبه پښتو مې په پښتو خوربږي
خبر دی که خپلو فاصلې ونيوې
مينه مې کله په پردو خوربږي

بدره د ننګ جذبې سرې نه دي لا
زړه په پښتو د پښتنو خوربږي
۱۳۶۸/۲/۲۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق بلا

پروت د جنون دي چې په در ليوني
اخلـــي بـلا د عشـق په سـر ليوني
دا چـــې د مينــې محــله يـــاد بړي
لــه هغــه ځايـــه دي خبــر ليوني
په کې يادګار د لـيونتوب شي پاتې
چـــې کړي پــه کومه لار ګذر ليوني
عقلمندان دي چې په منځ کې پاتې
نيـــــولې لارې لـــــر او بر ليوني

بـــدره له مينـــې نه غير مه وايه څه
غـــوارې خوښي که ته د هر ليوني
۱۳۶۸/۴/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلو خبره

چې مـې ارمان پرې ژړېدو کې تېر شو
ژوند مـې د مينې په ترخو کې تېر شـو
اوس په ليدو دې خوشالي چې کــــوم
په ما خپگان دې نه ليدو کــې تېـر شو
شــېبــه خـــبره وه د تلــو خـــبره
کال دې اشنا په بــيا راتلو کې تېر شو

چا کړې ښــېــرې چا دعـــاگانې بدره
دا چــې مــې نـن په حادثو کې تېر شو
۱۳۶۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احساس قرباني

دا چې ژړلی ژړېدلی نه شم
لکه پخوا زه خندېدلی نه شم
راته کوم چا قسم په تا راکړی
نن چې دې کلي ته درتللی نه شم
دا خو حالاتو مجبور کړی یمه
چې دې په مینه ښکلولی نه شم
هم مې ژړا هم مې خندا هېره ده
چې په هیڅ رنګ درته کتلی نه شم

ده مجبوري او د احساس قرباني
څه چې زه غواړمه ویلی نه شم
۲۸/۴/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند کيسې

لارې د مينـــــې دې کــړې ښکارې
د رته مـــې زړه کې څه ګيلې ښکارې
چـــــې راتـــه وايې نن سبا راځمه
دا ستــا رښتيا کومې وعدې ښکارې
خـــــود بـــه له دې کلي نه کډه کوم
دلته کيســـې د ژونـــد زړې ښکارې
په پســــــرلـــي مې باور راغی هله
لاس کې دا ستا چې نن غنچې ښکارې

بــــــــــدره پا څېږه روانېــږه ژر ژر
د يـــــــــار له لـوري اشارې ښکارې
۶۸/۹/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجبورۍ خندا

نن بیا مو چې خوارۍ کې د ژوندون منګولې سرې دي
جـانانه مـا او تــا کــې د سمــون منګـولې سرې دي
رندانو چــې رندۍ کــې د یو بل وینــې کــړې تویې
پــه دې کــې د ساقــي او د جنون منګولې سرې دي
خنــدا د مجبــورۍ ده هیـــڅ هوس په دې کې نه شته
زمــوږه مجبــورۍ کــې د بیلتون منګولې سرې دي
ګلــونــو تــه د مینــې چــې اورونــه ورتــه کېږي
بس دلتــه د حـا لاتو د بدلون منګولــــې سرې دي

یــوې ادا د یــار تــه چـــې هـم مړ دی هم ژوندی دی
پــه مینــه کــې د بدر د خپل یون منګولې سرې دي
۱/۹/۲۸5

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وینو رنګ

چې پــرون مو پــه لیمــو ځــای ورکــولو
نــن نــازونــه خــامخـــا بــه وړو د ښکلـــو

چې سپېــره تقدیر بدل کړو ترینه خلاص شو
څـــه بـــه وکـــړو مـــوږ بغیـــر له ځان وژلو

کـــوربانـــه چې پـــه مېلمه مېلمه کې وشول
څـــه کـــانـــې پـــه مـــوږه نه کـــړې نابللو

چې مـــوسکا بانـدې یې لاړو په ویر سر شو
اوس مـــو لاره تـــرینـــه نشتـــه د وتـــلـــو

چـــې خاطـــر مـــو د ساقـــي په کې ونه کړ
لـــه محفـــل نـــه یـــو ملـــګـــرو د شـــړلو

هـــو مـــره زړه نیـــولـــي تللیـــو بانـدې نه یو
څـــو مـــره ویـــر کـــې چې اخته یو د راغلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو د بل په وینو رنګ یو داسې وخت دی
ځای مو نشتــه هیـــــڅ د ناستې پاڅېدلو

چې ګـــودر ته دې پــه ورو یې ملا کړېږي
دا منګـــي دې پـــه رښتيــــا د ماتولو
۱۳۶۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

موږ د ښکلا مینان
ټول سره یو ځای و له ډېرې پخوا
زموږه مینه وه له یو بل سره
خو لیوني رقیبان
زموږ د مینې له ډار
زموږ د مینې د ښکلا سیمه کې
تخم د شک او د کینې وکاره
موږ یې د شک او د کینې په اور کې وسیځولو
موږه یې تږي کړو په زوره یو د بل وینو ته
***
خو له مودونه وروسته، چې سره ترغاړې وتو
د هغو سره په وینو سره لاسونه
زموږ د مینې مینه ناک ګریوان ته وغځېدل
غواړي زموږه دا شلېدلی ګریوان
لا پسې نورو شلوي
لا پسې نور...
۱۳۶۸/۳/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا جامې

په اور د مینې چې ستي به نه یو
مور لیوني څه لیوني به نه یو
زمور خپګان رقیبه هسې نه دی
چې له یو بل ځنې راضي به نه یو
چې د وفا جامې په ځان کړي ښکلې
ملګرو مور چېرې ژوندي به نه یو
قدم به اخلو د ثواب په لاره
خو له ګناه ځنې خالي به نه یو

بد ره رقیب سره که غاړې وتو
خو پښتانه او میړني به نه یو
۶۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره او کرکه

مورږ چې واړه وو
له تیارې او تورې شپې وېرېدو
ځانله یوازې کور نه، نه وتلو
بس وېرېدلو هسې، شپې نه مو کرکه کېده
***
غوښتل مو دا چې: دغه شپه هم ورځ وای
خو هسې کله کېده او هسې کله وشو
***
زمورږ په دې وېره وه
چې په تیارو کې د شپې
کوم څه خوړونکي او داړونکي بلا ګانې وځي
لکه شیشکه، لکه مار او لکه تور وهمونه
او مورږ په دې وېرېدو ، شپې نه مو کرکه کېده.
خو اوس
اوس مو له شپې سره له ورځې نه هم کرکه کېږي
هسې په ځان وېرېږو
او په ډاډه زړه ګرځېدلی نه شو.
۶۹/۲/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې لاره

خدایه چې مینه کې سړه خو نه ده
لویه خبره ده وړه خو نه ده
زړګیه! څه داسې خپه خپه یې
د یار له خولې و تلې نه خو نه ده
رقیب دې دا نیسي په نورو به څم
لاره د مینې څه یوه خو نه ده
ساقي غوسه دې تسبې مه اړوه
ده میخانه شیخه کعبه خو نه ده

چې سترګې بدره لارې څارې
نن د راتلو یې څه نیته خو نه ده؟
۶۹/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

مټکور زړه

دغـه منـم خا مخـا زور او به شي
د چـا پـه غــم زړه مټکور او به شي
لیوني خدای نه به نور څه وغواړي
چې ورته ښکلي په هر لور او به شي
زړګيــه راشــه چــې بــس دا ومنـو
د مینې سترګو ته سور اور او به شي
مالت د مرګ او د سرو وینو چې وي
د یــو خطا کې به خود نور او به شي

ښایست چې ناز شي او په تله کې شي
بـــــدره د زړه د مینې شور او به شي
۱۳۷۰/۱/۲۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښېرو بام

ګــورئ زمــا که شوله ساه په ختو
بــام د ښېــرو ته ده ليــلا په خــتو
لــه ډېــرې مينې که له کبره دې دا
چــې مــې په ولو ده اشــنا په ختو
هــــره شيــبه مــې دې ژړا ژړا شــي
که شي له خولې نه مې خندا په ختو
رڼا د دوه ســـترګــو يې مله ده زما
لمره چــې نه يمــــه دا ستا په ختو

بدره څــه تنــدر خــو به نه رالوېږي
که مې له خولې نه شي رښتيا په ختو
۱۳۷۰/۹/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويه خدايه

لويه خدايه لويه خدايه
ستا په مينه په هر ځايه
غر ولاړ دي درناوي کې
تولې ژوې په زارۍ کې
***
ټول په مينه عبادت کې
يو هميش دې په طاعت کې
دا تورتم زموږ رڼا کړه
دا ژړا زموږ خندا کړه
زړه له زړه سره اشنا کړه
بې مينې ورکه دنيا کړه
چې شو مينه سر تا پايه
لويه خدايه لويه خدايه
****
چې خوشاله مو شي زړونه
ترې په تله شي ټول غمونه
د وفا نوم را ژوندی کړه
دا خزان مو پسرلی کړه
چې په کار تل د يو بل شو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پردي نور سره خپل شو
چې پردي نور له ژړا شو
څو مره ښه چې په خندا شو
ای په هر څه کې نمایه
لویه خدایه، لویه خدایه

****

په یوه لار چې په تله شو
یوه ژبه یوه خوله شو
چې شو یو د بل په مینه
توې د یو بل، نه کړو وینه
کلکې خپلې ارادې کړو
زړه نه لرې وسوسې کړو
چې منزل ته په مزل شو
یو د بل د لارې مل شو
دا سې وخت راولې خدایه
لویه خدایه لویه خدایه

ګردیز- پکتیا

۷۰/۴-۱۸/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توبو په زیر و بم کې

غوټۍ ګل شوله د مینې د ښکلا نغمه خوره شوه
د پسرلي د وير په شونډو د خندا نغمه خوره شوه
ښتنه مې شوله مينه د هوس زنځير يې مات کړ
دنيا رنګه د بلا شوه د حيا نغمه خوره شوه
د زاهد ساقي په مينه شوه رندانو ته لار سپينه
د توبو په زيرا و بم کې د ګناه نغمه خوره شوه
وېدې سترګې شولې ويښې د بڼو پنجرې ماتې
تورتمونو د سکوت کې د رڼا نغمه خوره شوه

د راتلو په يو خبر يې چې مينه لاره څارم
بدره ما ته له پيغوره د پناه نغمه خوره شوه
۱۳۷۰/۱۲/۲۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکه

راتــه چــې ښکاري چې دنیا دوکه کړم
مینــې دوکــه کړمــه اشنــا دوکه کړم
چې د رخسار په رنګ یې رنګ نه شومه
خپلــو فکــرونــو هــم سودا دوکه کړم
وایــه دوکــو کــــې دې دا څــه لیدلي
لکــه پــرون دې چــې نن بیا دوکه کړم
د هیلــو بــڼ کــه مــې تالا ترغــه شو
د لیــونــو ستــرګــو ښکلا دوکه کړم

د چــا جفــا نــه چــې ګیلــه نــه کوم
بــدره خــو زه خپلــې وفــا دوکه کړم
۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله

ته چې وایې
لکه ما دې خدای حیران کړه
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
چې څه وایې
بیا چې هر څه دې زړه غوښته
راته وایه
هان تر سپورو
هان تر ستغو.
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
ځکه زړه دې دی

هنداره زما د مینې
۱۳۷۰ مرغومی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوراو ويني

لکـه زمـا د چـا پـه غـم لمبـه شـو
وطـن مـې وسـو هـر قـدم لمبه شو
سيوری د شوم نظر چمن کې خور شو
د ګـل په شونـډو کې شبنم لمبه شو
د اوراو وينو کيسې ختمې نه شوې
ژبـه لمبـه شـولـه قلـم لمبـه شـو
ځـای د څه ښـلو او توبو مو نشته
هـم ميخـانه او هـم حـرم لمبـه شو

بدره مجبـور کړې په سر چې ښکارو
زمـوږه کلـی زمـوږ چـم لمبـه شو
۱۳۷۱/۹/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعور رڼا

څــو څـو كـه مجبـور او كـه مختار يمه
شيـخــه ســم روان پخـپــلــه لار يمه
څـه دې وې چې ستا په پلونو تلل وکړم
دا لکــه دا ستــا چـــې په اختيـار يمه
لا چـــې څـه اميـد مــې تخنــوي زړګی
لا خـــو د هغـــې ښكلـې پـه كـــار يمه
څنګـــه ميخـانــې نه لاس پــه سر شمه
لا خـــو چـې خمــار يمــه هوښيــار يمه

تلـــه د خپــل شعــور چـې په رڼا كوي
بـــدره د هغـــــو يـــارانـــو يــار يمه
۱۳۷۱/۱۱/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امید ننبه

زه چې وایمه د ګل مینه په غیرږ کې د اغزي ده
رقیب وایي لیونتوب دی فلسفه د لیوني ده
د امید مینه چې نه تخنوي زړونه مو په مینه
داسې وخت داسې شپې دي د نفرت مهرباني ده
اسمعیله ستا په غاړه به چړې بیا بیا تېرېږي
له زړګي نه د خلیل چې پاک الله سره دوستي ده
مینه مینه ای زړګیه څه په مینه مینه وایې
چې په مینه پابندي ده بې وسۍ کې زنده ګي ده

چې په ضد د زمانې د روایاتو یمه بدره
چېرته ننبه د غم وېرونو انګازه چېرته مستي ده
۱۳۷۱/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال سکوت

جانانه وایه چې خپه په څه شوې
ښکېل د شوګیر څڅوکې شپه په څه شوې
چې زړه راښکون نه د بلنې وایې
بیا په راتلو زما غوسه په څه شوې
چې ستړې روح دې زما ستړې غوښته
د خیال سکوت کې مې نغمه په څه شوې
چې په بیان مې پابندي لګوې
نو مې په زړه کې ولوله په څه شوې

پېرزو دې نه وه چې اغزي په بدر
مینې سبا په څه ورمه په څه شوې
۱۳۷۲/۱/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل غمیزه

کړ مرګي په تندي ښکل
شو په وينو سور کابل
سترګې ډکې شوې له نم
سور په وينو هر قدم
شو د ناستې پاڅې غم
لاس ګريوان کې د يو بل
شو په وينو سور کابل

***

د وېرونو انګازې
لورا لورې راخورې
شوې د مينې جنازې
د هر چا په اوږه خپل
شو په وينو سور کابل

***

پښه نيولې پسرلي
هر قدم ځوزاو اغزي
ليونتوب د ليوني
په ارمان ارمان د ګل
شو په وينو سور کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ژبـــه نـــه شـــوه پـــه یوه
ښـــه خـــــوږه شوله ترخه
سمـــه لار شـــوه تاتـــره
د یـــو ځـــو پـــه تغافـل
شـــو پـه وینو سور کابل

***

هـــره لار هـــره کـــوڅه
شـــولـــه تنـــګه او تیاره
لاخـــو شـــاړه او سپـیـره
د پـیـــړۍ پـــه تـکامـــل
شـــو پـه وینو سور کابل

***

ډیوه مړه شـــوه د خنـــدا
ستـــرګـــو ونیـــوه ژړا
هـــر اشنـــا شـــو نا اشنا
ټـــول خـــویـــونه د مغل
شـــو په وینـــو سور کابل

۱۳۷۱/۱۲/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست لېوني

چې هم په سترګو هم په زړه غولېږي
مســـت لېونـــي په يو کاتــه غولېږي
چـــې غـولېدلي دي په هوښــه کې لا
په بد مستۍ کــې به څه نه غـولېږي
خپلــو ملګــرو تــه چـــې ګـورمه زه
له خپل اخلاصه په خپل مله غولېږي
چـــې د ژوندون پــه مــزه نه پوهېږي
هــم په خــوا ږه هـم په تـرخه غولېږي

بـــدره د ښکلـو په خندا چې مړه دي
دا سـې سـاده خــو ډېر ساده غولېږي
۱۳۷۲/۹/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه - ثوابونه

د ښایست د سپرلي مینه کې ګلونو ته شوو سترګې
چې پرې ځان او زړګی وسوځو اورونو ته شوو سترګې
شوګیرونه مو شو ګېرځېلې سترګې لا په لار کړې
د خوبونو محلونو کې خوبونو ته شوو سترګې
ګناهونه ثوابي شول، ثوابونه ګناهونه
ځکه مینه د جنت کې دوزخونو ته شوو سترګې
جل وهلې ځواني ګرځو جل وهلو ورځو شپو کې
چې پیدا مینه د ژوند کړو امیدونو ته شوو سترګې

دژوند ناوې شوه سرتوره د امید مرۍ خپه ده
د خندا موسم کې بدره چې مرګونو ته شوو سترګې
۱۳۷۳/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر تار

چې مې نظر په کومه لار خوربږي
قدم قدم په پلو د يار خوربږي
شيخه د مرګ ګواښ راته ثله کوي
زما خو سر په سر د دار خوربږي
د وينو سره زما د زړه جانانه
د اننګيو دې په قار خوربږي
دا چې په وار کې بې واری واخيستم
خو بې واري مې هم په وار خوربږي
عشقه زما د اميدونو ستر ګې
ستا د نظر په هر يو تار خوربږي
ستر ګې د يار به شي خوږې په بدر
چې يې مړې ستر ګې په ما خوار خوربږي
۱۳۷۳/۳/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخه غمونه

ستړګې چې ډکې شـــي نو وورېږي
وريځې چې نه وي اسمان نه ورېږي
ښکاري اشنا راته وي ستـــرګې د چا
چې تـــاوده زړونه مو ســـاړه ورېږي
چې د يـــادونـــو دې خــوارږه وروي
خيـــر که غمونـــه دې ترخـــه ورېږي
وې دې چې څوک ليوني نشـته پکې
پـــه دې کوڅـــه کـــاڼي په څه ورېږي

چـــــې زه به هـــم ورلره يـــاد يم که نه
هغـــــه خـــو هر دم مـــې په زړه ورېږي
۱۳۷۴/۸/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه خیر کړې

غم مې بیا غم د جانان دی خدایه خیر کړې
غریو نیولی مې ارمان دی خدایه خیر کړې
د وطـن مـې د ولـس پـه ژړا سـریـم
د مـرګونو پرې بـاران دی خدایه خیر کړې
د وجـــدان مـری خـپه عـاطـفـه مـړه ده
د انسان دښمن انسـان دی خدایه خیر کړې
بـلا لارې تـه چـې دا ســـې پـه ځیر ګوري
د ارمـــان کاروان روان دی خدایه خیر کړې

تقـاضـــــا د زمـانـې نـه پـوره کـېږي
بدر ځان پـوري حیران دی خدایه خیـر کړې
۱۳۷۴/۸/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیم نظر

هــره ساه چې ساه ختلې زنده ګي ده
غــريبي ده مجـبوري ده پـريشاني ده
هــره ورځ د نهيــليــو مـاتمــونــه
هـــره ورځ د ارمـــانـونو قـربـاني ده
دا چې نيم نظر يې خور اوربل ته ګورم
دا زما د يار په غـم کـې ستـومـاني ده
ليوني دې خپل نظـر په کاڼو مات کړي
چې تـرڅـــو د رقيبـانـو واکمنـي ده

چـې کـوڅه په کوڅه خير غواړمه ګرځم
بـــدره مينــه کې مــې برخه ګدايي ده
۱۳۷۳/۹/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ته غونچه د ګلو یې
زه په نغمو روږد بلبل
ته د خندا شین سپرلی
زه له رنګه ژیړ خزان
ته یې ازانګه د عشق
زه په دار د حق منصور
ته یې د رڼا ښکالو
زه تورتم خوړلی یم
ته ښکلې هنداره یې
زه درکې ځان ګورمه
۱۳۷۴/۱۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکه ګناه

بیا دې ژړېږمه وعدې په سلګو
بیا له ماښامه دې د بوې په سلګو
یاران په ځان پورې یې چېرته اخلي
که نه اشنا دې یارانې په سلګو
بیا دې زما په اوښکو وخندلې
بیا راستنې دې کړې جرګې په سلګو
ګوره زګیروي زما د پاکې ګناه
خولې ته مې راغللې توبې په سلګو

سهار ماښام چې په کې ورک وم بدره
هغه د مینې دې کوڅې په سلګو
۱۳۷۴/۲/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خودي او بې خودي

عشـــقه حيـران يمـه چې څـه کومـــه
هغـه کـومـه چـــې يـې نـــه کـومه
ژاړي او خاندي ســـتا يـادونه اشنا
هر څه کې خوښـــه چې د زړه کومه
د مخ او زلفو دې چې ياد کې شمه
کله رڼـا کـلـه تيـاره کـومـــه
ارمـانـه بيـــا دې قـربـاني ورکوم
څوا سويلـي ســاړه ســـاړه کومه

بدره يو غږ چې د خـــودی شومه زه
د بـې خـــودی پـه لاره تلـه کومه
۱۳۷۳/۱۲/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

هلته چې ځوک
چېرې زما په کیسې
غوږ نه باسي
***
هلته چې ځوک
د چا خبره نه اوري
***
هلته چې سرې د شپې منګولې
د سهار په ستوني
ښخې دي لا
***
هلته چې ښکلي ستوري
خلک په کاڼو ولي
***
هلته چې مینې ته د عشق په سترګو
نه ګوري ځوک
هغه،
هغه زموږ کلی دی
چې رقیبان په کې واکداره دي لا.
۱۳۷۴/۷/۱۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکي ګلونه

ټول موسمونه پســـــــــرلي غواړمه
د ژوند ګلونـــه دې موسکي غواړمه

د غمــو سترګــې درته مــه شه چېرې
تل دې په ژونـد کې خوشالي غواړمه

چې وي بــې خــوده د خودۍ په مینه
ژوندي همـــــــداسې لیوني غــواړمه

د پــیغــلـــې مینــې د وربـــل ګلــونه
د احســـاســـاتو مـــې زلمي غواړمه

یون چې تکـــــل وي د ازمون په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میــړني قــــــام میړني غوا ړمه

د نن له ســــــترګو نه اورونــــه اوري
ګلونــــــه سترګې پـــروني غوا ړمه

د قام چـــې مات انځور پیــوند کړي زما
روښان، احمد ، خوشال، هجري غوا ړمه
۷۴/۸/۲۴

نوموونه:

یون، محمد اسمعیل یون

ازمون، لعل پاچا ازمون

تکل، احمد تکل

انځور، زرین انځور

پیوند ، علي ګل پیوند

روښان، بایزید روښان

احمد ، احمد شاه بابا

خوشال، خوشال خان بابا

هجري، اشرف خان خټک

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګنهکاره توبې

په ما وربېږي چې بې واره توبې
دا مې وتلې له اختياره توبې
د ګناهونو که لوربېږي په ما
راځي مې خولې ته ګنهکاره توبې
لا ګناهونه وار له واره راځي
لا چې کومه وار له واره توبې
ګناه مې ستا په شانتې نه ده کړې
چې دې کومه تر سهاره توبې
شيخه له ما هم ګناهکاره ښکاري
او رمه ستا چې دا بيشماره توبې

عشقه دا ستا چې ګنهکار يم بدر
خود به کومه ستا لپاره توبې
۱۳/۹/۱۳۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچۍ مینه

نه پرېدي خوښۍ نه مې غمونو ته
فکـر یمـه وړی ستـا یادونـو ته
ګل یې خـو چې ګل درلره نه وایم
اوروورتـه کوي دلتـــه ګلونو ته
مخ ګلاب، نظر ګلاب، ادا ګلاب
خوب ګورم چې دانګمه اورونو ته
عشق چې نظر نه شي سپیلنو په نوم
اچـــو اورونـــــه خپلو زړونو ته

چارې اخـــر وکړلې کوچۍ مینې
وختمـه بـدره جګـــو غرونو ته
۱۳۷۲/۵/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدا جدا غمونه

کله په جام او په مینا ماتېږي
زما چې تنده په یاد ستا ماتېږي
لکه غمونه چې جدا جدا وي
هسې مې زړه جدا جدا ماتېږي
د لیونو زور که دې ولیدلو
رقیبه سر دې خامخا ماتېږي
یو زما زړه دی چې هر دم ماتېږي
یو ستا وعدې چې هر سبا ماتېږي

بدره چې نه یې سوځي سترګې په ما
زما نظر پر هغې لا ماتېږي
۲۰/۱/۱۳۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان زړه

لیــوني زړه چې اور په ځــان اخستی
چــا ورتــه نــوم بیا د جانان اخستی
ژوند کې چې ماته دی ډېر ګران لوېدلی
هغــه زړه تــا رانــه ارزان اخستــی
رقیـــب په عشق بولي د مرګ سند ره
لاس کـــې یې تیغ سره قران اخستی
زړه مې افغان دی ټیټ کاته یې نه زده
خــو یې قلنګ د عشق په ځان اخستی

د خپـــــلې ورکې د کاروان په مینه
بـــدر قـــدم په بیــــابان اخستی
۱۳۷۷/۲/۲۵

د ملیار کاکړ د واده په موقع

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو نیزاره شور

شپه ده د خوندونو په خوندونو کې
جوړه زلزلـــه ده پــه دوه زړونو کې
ساتـو بـــه ابـادۍ د نــوا کوځې
یـــــو نیزاره شور لرو سرونو کې
ژاړو د ارمـان مــــــاتـو منګیو ته
مـــــوږ د خپل نظر په ګودرونو کې
وختــه ستا له مینې موږ تاو کړي دي
زړونـــــه د زخمونو په شالونو کې

بــــــدر زه ملـیار د هغـه بـڼ یمه
خانـــدي يې جانان چې په ګلونو کې
۱۵/۸/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې تنده

د عشق په شین فصل مې وورې د لوګرو باران
د خنـــدا پیغلې راته قتلې کړې د زغرو باران

پــه ورانــه غاړه د ګــودر ماتو بنګړو ته ژاړم
ورکــوم للمې د زړګـــي ته د ســنـــدرو باران

ښکلې ده هســـې کبــرجنه که نه ښه پوهېږي
چې د غوربو کچکول کې غـوارم د خبرو باران

غواړي دورې ستا د کوڅې خوالوتلې نه شي
د خیال کوترې مـــې وهـــلې پـــه وزرو باران

دا لیونـــي زړونـــه زمــوږ د مینــې تنده وژني
خدایه پر کلي مو رامات کـــړې د دلبرو بـاران
د تورو سترګو یو وار هم پـه زړونو نه لګېږي
د غرونو لاره ورکه کــــړې د ګورګورو بـاران

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انتظار د لارې پېغلې تـــه د هـار په مينه
د سترګو سيند مې بهوم د مـــــرغلرو بـاران

سم دم په ډاګ کې زما د خيال په ښا پېريو بدره
ووري همدا شېبه شېبه د جـــادوګرو بـاران
1377.8.20

پېغله نوا

لکـــه ګيلې چـــې لــه جانانه راځي
خولې تـه سلګۍ مې له ارمانه راځي
د مـــينې شمـس بيا ځورولی دی چا
خوږمــن اواز دی له ملتـانــه راځي
حســـن ارزان نه دی هـر چاته نه دی
ګرانــه سودا لاس ته پــه ګرانه راځي
زلمـی شپونکی ارمـان له ځانه وتی
پېغــلــه نـوا لــه نيستـانـه راځي

بــدره چـــې خپر يې د مـينې ګنم
بـاران د کـاڼــو لـه اسمــانه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپونکی ارمان

غم غــم د زړه تارو ، نه مې سندرې دي راتاوې
له بــامه د خيـــالونو مــې کــوترې دي راتاوې
دا هسې ليوني او سترګې سترګې چې ورګورم
نــن ډېره مــوده پــس رانـــه دلبــرې دي راتاوې
نوا نوا له سوزه چې شپونکی ارمان مې ژاړي
د مـــينې له نيــــزارو نـــه لـوګـرې دي راتاوې
جـــــادو هغـه جــادو ده او هماغه جادوګر دي
خو-بيـلې نـوې نـــوې څـه منتـرې دي راتاوې

جانان راتـه وې بـــــدره چې نږدې رالره نه شې
شاعــــر يې ستا سينې څنې بخرې دي راتاوې
۷۷/۷/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مینه

یو ستړی خیال یمه دمه غواړمه
د زلفو غېږه کې دې شپه غواړمه
چې په کې وړمه د نظر بېړۍ مې
د سترګو سیند څپه څپه غواړمه
له شوره غلی چې درګورمه دا
د حیا مینه کې بوسه غواړمه
چې پر هرونو سره مینه کوم
زړه څراغان ډیوه ډیوه غواړمه

د مینې اوره ځه لمبې ښکلوه
د ښکلا مخ خوله خوله غواړمه
۱۳۷۷/۱۰/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې نیازۍ دم

کلی د شور دی دا منمه خو ځوک ساز نه کوي
د زړه تارونه مې اوده دي هیڅ اواز نه کوي
ربیار رښتني دی منم خو ملامت هم نه یم
جانانه هر چا ته خبره ځوک د راز نه کوي
یو خوا ملا په موږه دم د بې نیازۍ کړی دی
بل خوا له ښکلو ادا هېره ده او ناز نه کوي
انداز د سترګو دې د باز بدل بدل غوندې دی
د زړه کوترې مو چې غلې دي پرواز نه کوي

خواږه له زړه رښا چې سترګو نه دې اخلي اشنا
د بدر داسې کلام څنګه به اعجاز نه کوي
۱۳۷۷/۸/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان

دا د موسی سترګو مې نور دی جانان
د مینــې هغــه کــوه طــور دی جانــان
پــه تــار کـــې پټ د شــومه دم د ستار
یــو غلی شور غـــلی سرور دی جانان
زړګی یـــې شتـه خو مینه نـه شي کوی
ما ته راګـــوري نه، مجـبور دی جانان
داسې تـرور وختــونو واخیست پسې
چـــې اوس لـه ځانه هم ترور دی جانان

د زړه د بـــاغ د ګلــو پاڼــو کـــې شین
لکه پر هـــر په وینــو ســور دی جانان
۷۷/۹/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب ډولۍ

سـنـــد ریــزه تنـــهـا یــي ده د ژړا پـــه تـــال ســندره
را یـــا د یـږي مــــې جـا نـــا نـــه ستا یــوه یــوه خبره
دا بـه څه شي که مې زړه او سترګې او ښکې وینې را شي
د ښــــا مـــا رو زلــفـــو مـیـنه غوا ړي لال او مـرغلره
هـره شــپه د خوب ډولۍ کې مـې د سترګو ویده کیږي
یــوه پیغــلــه ښا یـیرۍ د قــاف لــه غــرونو سترګوره
چــې هغــه دنیــا بـې حورې او غلمان نه غوا ړې شیخه
اخـــر دا دنیـــا هم کــیږي بــې یـارۍ او بــې دلبــره؟

چــې ګــودر دی خو په ښکلو بې له ښکلو ګودر نه دی
بــدره مـــا لیـدلي نـــه دي مـیـن زړونه بـې پرهـره
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړګي لپه

د ځوانـۍ خمـار زما کـه سرګردان او تار په تار دی
ستا سینـه د مشکو ښـار دی د لونګو جوړ بازار دی
د زړګـي پـه لپـه وینـــــي هـر پر هـر ته ورکومه
ارمان مـخ را اړولـی وایـي پـار نـن د بهـار دی
شیـخه راشـــه چې له زړه نه داسې روغه سره وکړو
زه پـــر تا چې نه لګېږم نو دا ستا پر ما څه کار دی
پـاړوګـره د عشـق غواړي چې د مینې هوده وایي
بیـا چیچیلی کـوم مین د زړه په سر د خمار مار دی

د نـــوا پیغلې لـه مینې ورنـه تـاوې دي چې بدره
جـوړ ارمان زما شپونکی دی دا زړګی زما نیزار دی
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غزلتورو آئينې

عشق د زمرو ستر ګو، چې هغه ليونۍ نه لري
زمونږ د زړونو دښتې شاړې دي هوسۍ نه لري
شپيلۍ شپيلۍ چې په کې پيغله نوا ونغاړمه
کوچۍ سندره مې د درد هغه کېږدۍ نه لري
چې هر سهار ويده ويښېږي، ويده خوب ته ورځي
د کلي دنګ چنارونه مو مرغۍ نه لري
لا خو مو مينه ده په عشق کې پرهرونو سره
چا وې زمونږ د هيلو ناوې چې ډولۍ نه لري
د غزلتورو ائينې به در ته مخې ته ږدي
په تامين دا ستا شاعر بله ډالۍ نه لري
ديو د شوګير زمونږ د سترګو په شپو سيورې کړي
بدره مو دو نه مو خوبونه ښاپېرۍ نه لري
۱۳۷۷/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو مینه

زما خبرې نه زده
ما خو ویل درته چې
همدا په سترګو سترګو
ښه ده پوهېږو سره
ګوره !
خپه شوې اخر
څېرته د خولې خبرې
او څېرته عشق
د سترګو
۱۳۷۸/۱/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو رمې

خولې ته مو نــــه راځـي د خوند خـبره
له مـــورېه هېـــــره ده د ژوند خـبره
په ليـــونو زړونـــو مو اورلګـوي
جنګ کـــې د سترګـو د اوربند خـبره
سترګـې مې پيايي چې د اوښـکو رمـې
کېږدي کې نغښتـې د ايلـبند خـــــبره
نه زمــــوږ زړونه شــول په غشو مـاړه
نه ښکـــــلو زده کـــړه د پيوند خبره

ملالۍ هـــــيلې مــو په زړو کې بدره
په مينه نغــــــاړي د ميـــوند خبره
۱۳۷۸/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو شپول

لـه زړه نــه سترګــو ســره مینــه لـرم
وړوکــي کلــي کــې ښــارونه ساتم
د انتظــار د غشــو نښــــه دې کــړم
د شوګېر شپول کې چــې خوبونه ساتم
لا چـــې راځې ته د اغــزو موســم کې
لا بــه پــه ســـترګــو کې ګلونه ساتم
د اوښکــو مــخ وروړم ګردونو ته چې
زه پـــه دې لارو کـــې پلـــونه ساتم

دا خو چې ښکلیه څراغان دې خوښ دي
له مینــې زړه کــې پــر هـــرونه ساتم
۷۸/۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه؟ !

وخته پوښتنه لرم
پښه نیولی شه لږ !
خیال مو د سرو شونډو کې
د زړګي رنګ وبایله
هغه د جل موسم کې
للمي ارمان ته مو خپل
باران د وینو ورکړ
اوس چې د تورو زلفو
دام کې ګېر یو
وایه چې څه به کېږي ؟
۱۳۷۸/۳/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند
یو سیند دی
کله مست، د ځپو ورا سره روان وي.
داسې مست چې لبریزې نه
ساحل هم په مخه اخلي.
کله داسې شان وي تږی
چې له تندې خپل لاسونه
په دعا وي پورته کړي
د مستۍ او
شور
باران
ته
۱۳۷۲/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پته

عشقه بلا دې وا خلم
مینه کې تا سره مې ځان ورک کړی
راته جانان ورک شوی
درنه یې پته غواړم
***
کله ماشوم چې وم
ورکوټی ومه
چې به یوازې چېرته وخوځېدم
په نیمه لار به لار شوه ورکه رانه
او ځای پرځای به کرار ودرېدم
چې به مې ولیدل څوک
ورو ورو لمن مې د ژړا نیوله
د چا به زړه را باندې وسوځېده
راته یې لار ښودله
***
کله چې کتې مې د خوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا ځنګ لوېې
د پرې ته وویست
تر نیمې شپې د پانو شور کې ورک وم
او د همدغه شور په لېچو به مې
سر ابښوده
یو وخت
خوبونه را نه
د چا د دوه سترګو
د یاد کوترې
وزرو کې و نغاړل
دورې دورې شوې
او د هسک غېږه کې
پناه شوې رانه
چې بیا مې ونه لیدل
ما مې خوبونو پسې
ان په تورتم کې د شپې
د شوګیرونو لاره ونیوله
له ګړنګونو پسې واوښتلم
او بیا به سترې ستومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتې ته د خوب په مينه وختلم

****

همهغو شپو ورځو کې
ياد کې د هغو سترګو
له ځانه ورک شوم پسې
داسې يو ورک
چې به ويلې مې دا
چې زه هم شته يم که نه؟
خو کله کله به د درد لاسونه
په پرهرو به مې راتېر شول د زړه
او په يو داسې غږيې
زما د زړه غوږونه ونازل
بدره زه مينه يمه، مينه يمه

***

له هغې شپې نه وروسته
هغه
غږ
هره
شيبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه مې لاس تېروي
او زه اوس هره شیبه
په هغه غږ پسې یم
ورپسې ورک یمه زه
داسې یو ورک چې ورک په ورکو کې یم

***

سلام، سلام
عشقه، سلام مې پرتا
درځنې پټه غواړم
راته مې ځان وښایه
راته جانان وښایه
۱۳۷۸/۹/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو تږی سیند

عشقـــه راوغځـــوه لاس د بنګـــړو خوب ويني
د زړه تـاروڼـه مې ويـده د نغمـو خـوب ويني
زما د ســترګـو په هنـدارو د بـاران تصوير ته
مړاوی ګــلاب مې د زړګي د وږمو خوب ويني
زما ملـت تـه ازميښـت کـې د خليـل دعـا ده
د وخت په لېچــو هـره شپه د لمبو خوب ويني
چې هره شپه يې په هنـــــدارو ځلېدل خوبونه
اوس مې د سترګو تږی سيند داوبو خوب ويني

مينه کې بدرلاس نيولـــــــی د عارفو او ښکو
دې مريدی کې هره شپه د تســــبو خوب ويني
۱۳۷۸/۳/۲۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه کوو له هر انسانه سره
موړه ژوندي یو له دې شانه سره
هره شپه به د مینې ذکر کوم
زه چې غرېږمه له ځانه سره
زه خو ظالم ورته له نازه وایم
ستم خو نه ښايي جانانه سره؟
لارد سندرو د بازار لټوي
کچکول د روح مې له ارمانه سره
زه یې دې سرو سترګو ته کېنولم
یاري د اوښکو له ګریوانه سره
جانانه بدر دې یاد پرېم که نه
تا یادوم جان او قربانه سره
۱۳۷۹/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې او رانجه

تا خو وې راځه چې نور
د سترګو لار
بدله کړو
داسې چې وه ګرانې
بیا دې ولې
سترګې تورې کړې؟

۷۹/۸/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان رضا

چې دې خندا ته عشقه ما کړې ده
وواېـــه داســـې ژړا چا کړې ده
مـــا دې ژړا تـــه ژړولــــــې ژړا
تـــا مې ژړا باندې خندا کړې ده
مه راته ګوره بیا په غبرګو سترګو
ســــاده کتـــلو دې بلا کړې ده
زه پسې ځم ساقي چې تښتي رانه
ښکـــاري چې څه بلا ملا کړې ده
ستا په انکار چې هم درځم کوڅې ته
مـــا د ارمان خپله رضــــا کړې ده
شیخـــه نو دا سمې له کومه شولې
بدر چـــې ټـــول عمر خطا کړې ده
۱۳۷۳/۱/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه مینه

ستر گــــو نیولی چې د نم لاس دی
د زړه په تار مې اېښی غم لاس دی
مینه کې عشق او جانان ګرم نه ګڼم
دې کــــې زما د زړګي هم لاس دی
دا یــــو درواغ به درته هم وو وایم
چــــې د رښتیا راسره سم لاس دی
چې د ولس د لاس ښکلا یې جام دی
پــــر دې مالت تېرکړی جم لاس دی
چې رسېدلی دی د وخت ګریوان ته
دې کــــې یوازې زما ګرم لاس دی
بــــــدره ماشومه مینه ژاړي راته
جــــانان پټ کړی ترینه مم لاس دی
۱۳۷۸/۳/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب کوترې

سترګو ته نه راځي د خوب کوترې
برند په بڼو د شوګير باز ناست دی
د چا به مينه وي له ښکلو سره
زما په زړه د ښکلو ناز ناست دی
جانان په دې خپه چې غږ نه کوم
زما له چيغو نه اواز ناست دی
ساز مې د ژوند د ښکلا جوړ دی چې پرې
داسې مې عشق په زړګي ساز ناست دی
چې خوشالي مخ په سالو کې نغاړي
په زړګي پټ د غم غماز ناست دی

لاس په دعا د مينې رب ته بدر
ستا د ښايست پر جاى نماز ناست دی
۱۳۷۸/۳/۳

لعل پاچا ازمون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خواله

اشنا پوهېږې به خپه یمه ډېر
هغې شېبې راته زړګی خوړلی
***
دلته کې هر څه د رواج قرباني
بس تش نامه د محبت پاتې ده
دلته کې مینه هم د زور خبره
دا کمزوري لا په قوت پاتې ده
***
دلته لا موږ په ته او زه یادېږو
دلته ارمان د فرید سر خوړلی
دلته کې وینه لا په وینه مینځې
افغان خو مرګ ته د افغان وتلی
***
ستا د خندا دې ائینه کې اشنا
زه یې ښه ګورم د ژړا انځور دی
خواری خوړلی چې یې نه پېژنو
دې کې زما دې کې دا ستا انځور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا ستا ژړا په ځان خندا ګڼي چې
پرېږده چې تل دې په خندا سره خوري
د محبت په نوم نفرت چې کوي
پرېږده دا خلک دې چې لا سره خوري

***

دوی دې د غرونو لا د ښار خو نه دی
دوی لا د ژوند په مانا نه پوهېږي
دوی لا له ژبې کار د تورې اخلي
خدای که تهول ژوند په مینه وپوهېږي

***

منم د تورې او قلم ژبه ده
توره تېره قلم کې ساه نشته
دا پښتانه دي ګنهکار پخپله
که نه پښتو کې هیڅ ګناه نشته

۱۳۷۹/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژند ګلوي

يو اشنا درپېژنمه
چې له خپله ځانه ورک دی
سخته ډېر نه شي زغملای
په خوی کروړ په زړه نازک دی

***

هره ساه يې مينه مينه
ژوند يې مينه کې اغږلی
چا له مينې دی پوښتلی
زړه يې لاسو کې نيولی

***

نه په ژوند نه يې په خوند دی
د ښکلا بس په يو شرنګ دی
مينه مينه مينه غواړي
له بې مينې ژونده تنګ دی
کمزوري يې بله نشته
بس يو دا چې خالي لاس دی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم قوت چې ځان کې وینې
هغه مینه او احساس دی

***

د جانان په تصور کې
کړي د مینې ماڼۍ جوړه
غلی غلی ځانته ژاړي
شي او به له سینې کروړه

***

ملګري او مینه پالي
ورته ګرانه یارانه ده
چې کوم یار خوشاله وینې
وایې مینه همدغه ده

***

پرون وسو نن سوځېږي
د ده برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وایي
خو لاسونه یې په خوله دي

***

د چا او ښکې راشي غم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته ګوښې بې وسې نه
د ده سترګې شې را ډکې
اشنا ډېرې خوشالۍ نه

***

چې دا خپل زړګی تسل کړې
کله کله توري نغاړې
د شعر پېغله کړې راخپله
مینه مینه ورنه غواړې

***

بدر ژر د پیژندو دی
نه غرېږي نه د کار دی
طبیعت کې نازک رنجه
زبېړ په رنګ په وجود خوار دی
۱۳۸۰/۱۱/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزل مزل کې اوښکې

همدا دعا کوم، چې خدایه ډېره زنده ګي
راکړې په زړه دا سې یوه وېره زنده ګي
ماشوم زړه مې ګرم نه دی دا چې نه اخلي زور
وهمونو نه وه ډکه زما تېره زنده ګي
نه شا ته بېرته تلای شي او نه مخته کومه لاره
یوځای کې سړی داسې کړي راګېره زنده ګي
چې تا ګورمه کله دا خپل ځان شي راته یاد
چې ته نه یې جانانه ده مې هېره زنده ګي

مزل مزل کې اوښکې نوره هیڅ هم نه ده بدره
چې کله یادومه خپله تېره زنده ګي
۱۳۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره

د ماشومتوب هغسې
يوازيتوب
او شپې نه
کرکه لرم
يوازيتوب
او
شپه ده
چې زړه کې
وېره
کړي.
۱۳۸۱/۱۲/۱ شپه

ګران اسدالله غضنفر ته

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

ستـړی د دې ژونـد لـه هـره چـاره یم
یار مـې شته عجیبـه ده بې یـاره یم
بیـا بیـا چې دا ستـا لمنـه نیسمـه
عشقـه تـا ایستـلی لـه بـل کـاره یم
ښکلـی یو تـړون مـې دی ولـس سره
دې مینـه کې لـرې لـه سـرکـاره یم
کار د زړه کې پام چې مې ونه پوښتئ
دې مجبـوری ویستـې له اختیاره یم
لویه ده د خـــدای دنیا خو زه په کې
بــې کلـــی بې کوره او بې ښاره یم

ډېر به وایي ډېر بـــدره مئین نه دی
زه خـــو هـم روان پر دغـــه لاره یم
۱۳۸۲/۲/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حق

منم چې ما سره دې نه رغېږي
خو دا ته نه يې
راته يې ګرانه ډېره
د رسره مينه لرم
او زړه مې غواړي هر نظر ته دا ستا
جانه لوګی لوګی شم
د رځنې وګرځمه
خو دا يوه خبره
زما له زغمه وتې
خو دا يوه خبره
د رسره نه منمه
خو دا يو حق د رلره نه د رکوم
چې راته وايې هر وخت
ما سره مينه مه کړه
ما سره مينه مه کړه
۱۳۸۴.۲.۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کابل ښارکې د وربې د میاشتې د 14 نېټې د چاودنې او د بې ګناه ولس د شهادت په ویرکې

د کابل غم

زمــوږه زړونــه دي چـــې چـــوي د غـــمونو سر ته
ربـــه یو داســې زړه دې رانه کړ چې غم پکې چوي
پـــر مـــا د مینـــې او ښکلا پیرزو د هیڅا نه شتـــه
کابل چې ښکلی شي لږ ساه واخلي بیا بم پکې چوي

۱۳۸۱/۲/۱۴

ښاپیرۍ

ولې حیرانېږې، چې درګورم
بسم الله وایم
تا مګر دا نه وې:
ښاپیرۍ یمه؟

۱۳۸۱/۵/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

تږی ګریوان

ښــــه مــې ګـورې، ډېر ارمانه ستـړی یم
مــه مــې لټــوه جانـانـه ستـــــړی یم
نه مـې شته سکـون، قرار مې نشته دی
ډېـر لـــه دې مکـان زمـانـه ستـړی یم
څــه کــه سره لمبـــه رالـره ځمکه شوه
ستــــا د لاســه هـــم اسمانه ستـړی یم
وچې مـــې چینې د ستـرګو نـه ګـورې
تـږی، لـه دې خپـل ګـریوانـه ستـړی یم

دومــــره بـدره ستــړی لـه چا نــه یمــه
څومـــره چـې لـــه خپله ځانه ستـړی یم

۱۳۸۷/۲/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب مبارکي

ژړا زما به په مزار کې کوي
ډېوې به بلې هر یو وار کې کوي

هغه زما د زړه له واکه نه دی
ته چې د سترګو یو ګوزار کې کوي

عشقه ته هم زما د زړه په خبر یې
دا بې واري چې ته په وار کې کوي

پټ په کې ښکاري دې اقرار په مینه
کومه خبره، چې انکار کې کوي

شبخه په دې کې دې بس نه یمه زه
ته، چې خبره د زړه کار کې کوي
هغه خبـــره دې رښتیا ښکارېږي
پته یې هر چا نه، چې ډار کې کوي

وا مبارک دې لېونتوب شه بدره
خبرې ځان سره په لار کې کوي
۱۲/۹/۱۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

دباران انځور

ما خپل قلم
اشنا
له وریځو ډک کړ
تا د باران رانه
انځور غوښتی و
۱۳۸۷/۳/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

اوښکې مې په سترګو کې ډنډ پړې ژوند
دا خو ستا له مخه مې خوښېږي ژوند

هره لاره ستا منزل ته رسي خو
لار په لاره ما سره سوځېږي ژوند

څومره، چې ترخه شي لا خوښېږي مې
چا ویل، چې نه به لا خوږېږي ژوند

راشه یوه خبره مې په زړه کې ده
راشه، چې خبره پاتې کېږي ژوند

یار شته دی خو زړه کې چې دا هم نه وي
ځای په ځای ولاړ دی که تېرېږي ژوند

زړه ته بد رکم دی خو چې راشې ته
دا لېوني خوښ دی، چې ډېرېږي ژوند
۱۳۸۸.۵.۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه

پېژنم یــــې ښـــه جانانه ما ته معلومېږي، زړه
وا یې خلـه نور ستا دې وي له تا سره جوړېږي زړه
دا منـــــم زمـــا دی خو له ما سره رغېږي نه
عشـــقه دا خو ته یې چې په ژبه دې پوهېږي زړه
تا پســــې اوبه اوبه، اوبـــه شولو که ګوري یې
دا دی اوښکې اوښکې مې له سترګو نه توېږي زړه
ها چې ماشـــــومان وو لا او لاس نیولي ګرځېدو
پوه به شوم، چې هر نظر سترګې کېږي زړه

بدره ښــــــــه یې پېژنم یو عمر مو ژوند کړی
تېر به شـــــي له ما نه خو له عشقه نه تېرېږي زړه
۵، ۲، ۱۳۸۸
د شپې لس بجې، کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظلم

په دې زه نه پوهېږم
دا ظلم ولې کوي
دغسې ولې وايي
چې زه يوازې يمه
خير !
ورته به څه ووايم
هغه خبره نه ده
ښايي ما نه پېژني
ښايي هغې زړګيه
چا سره سترګې جنګولې نه وي
او دا ورته ښکاري نه هيڅ
چې زه يوازې نه يم
زما په زړه
زما په ذهن
او په خيال کې يوه دنګه اوسي
چې په هر دم او قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

همیش وي مله راسره
راسره خاندي او خبرې کوي
له دې یادونو سره
ما ته مې ځان یوازې نه ښکارېږي
خو هغه ظلم کوي
او بس همدا
یوه خبره یې ده
چې زه یوازې یمه
خو زه یوازې نه یم
ما سره مینه مې ده
۱۳۸۸،۲،۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

وروسته له شلو کلو
په خپلې کړې دعا
منې!
چې د پریم پښېمانه ګلې
***
له چا نه ومې پوښتې
د پر مې نږدې وموندې
هغه شېبه په زړه مې نور وورېد
سترګو مې د هغو شېبو
رڼا رڼا په انځورونو شولې
***
هغه شېبه هم راته یاده شوله
چې تا د خپل حسن
غرور ته مخ کړ
او پر ما تندر پربوت
زړه مې ټوټې ټوټې شو
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د خپل زړګي ټوټو ته ژړل
او د همدې اوښکو بهیر په شپو کې
ټوټې ټوټې زړګی مې
جانانه لپه شوله
هغسې لپه د ښېرا
چې نن پښېمانه یم پرې
۱۳۸۲/۸/۲۷
کندهار، نوی ښار

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان زړه

عشقه ښه ګورې، پرهرونو نه، چې جوړ دی زړه مې
چې مېلمانه لرې نو مه وايه، چې سوړ دی زړه مې
اوبه اوبه خو بس جانانه يو په تا پسې دی
کنه غمونو د دنيا ته خو کروړ دی زړه مې
ورتــــه د ډاراو د ېوانــو کيسې نــه کومــه
هســې نه ويې وهــې وېره لا خو ووړ دی زړه مې
خــلک دا وايې، چې اخر کې هرڅــه زړه ووهــې
يو څوک خو ودې وايې ماته عشق نه موړ دی زړه مې

ږيره کې سپين و ښتــه منم چــې وږولی يمــه
خــو بدره دا منلی نه شمــه چــې زوړ دی زړه مې
۱۳۸۸/۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې شپې

راځــه که ګـورې یــې خوبوړې شپې دي
تیارو کــې نغښتې اشنا سترې شپې دي
وې دې، راځـــــم او بیا له هغې شپې نه
خوب مې له سترګو ځنې وړې، شپې دي
زړه مــې دې سیوري ته چې غواړم همیش
عشقــه لــه غېږ مــې دې راوړې شپې دي
ارمــانــه ستـــا ســودا اخیستــی یمــه
زمـــا د ژونـــد ډ بــرې نیمــګـړې شپې دي
منــم کــه سختــې دي خــوږې خو هم دي
د مینــې غېــږه کــې مــې کړې شپې دي
پــه انتظــار انتظـــار بــدر دا ستــــــا
پخپـــــــلو اوښکو رنې کړې شپې دي
۱۳۸۸/۹/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

منم، چې مخته تر دې
ته، خوښېدې مې زیاته
راته وې ګرانه د پره
خو دا احساس مې کله کړی نه و
داسې مې هیڅکله ګڼلي نه وو
زړه مې د غسې درزېدلی نه و
کله یې هم داسې خبرې رانه نه وې غوښتې
***
پرون سهار کله همدا ، چې ته مې ولېدلې
د زړه درزا نه وایم
راته تر هر وخت او تر هر چا اشنا
ښکلې ښکاره شوې د پره
ما داسې ښکلې
کله لېدلې نه وې
ستا دا ښکلا جانانه
شوه زلزله مې په بې حسه زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسې ټوله ورځ ماښامه پورې
زړه تخنولمه، له ما نه يې خبرې غوښتې

***

ماښام ناڅاپه غونډې ځير شومه، چې
بهر رڼا ده، هر څه سپين ښکاريږي
هسک ته، چې و مې کتل
سپوږمۍ د څوارلسو وه
ما د سپوږمۍ څېره کې ته وليدې
زړه مې بيا وسکوندلم
بيا يې خبرې غوښتې

***

خوب کې مې وليدل، چې
زه په رڼو اوبو کې ژوند کومه

***

سهار، چې پاڅېدلم
پوه نه شوم ولې يو دم
زړه کې له تا سره مې
احساس د مينې وکړ.
۱۳۸۸د ليندۍ ۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې، مینه او کرکه

تا چې له مینې، مینې و پوښتلم
او ما په ډېره مینه وویل درته
چې زه مین پخپلو سترګو یمه
له خپلو سترګو سره مینه لرم
خو ستا نمجنو سترګو
کرکه مې راوسته له خپلو سترګو
وې مې چې کاش کله مې سترګې نه وې

د چنګابښ شلمه ۱۳۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادونه:

په ۱۳۷۷ هجري لمريز کې زما د منظومو کرښو يوه ټولګه د ننګرهار په ولايت کې ښاغلي اسمعيل يون په زيار چاپ او خپره شوه. دلته له هغې ټولګې څو بېلګې بيا راوړم.

د خپل پلار په وير کې

ورک په ورکو کې

SAMSOOR.COM

شپې شوې تېرې
کلونه تېر شول
خو مې په زړه لکه د نن ورېږي
په ياديدو کې دې نن
په زړه مې غم راپربوت
سترګو مې اوښکې وکړې
درپسې ومې ژړل
په زوره زوره هسې
چې چا په چا پسې ژړلې نه دي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلو اسرو واخيستم
چې دې مزار ته درشم
چې دې زيارت وکړمه
زه له کلونو وروسته
ځکه کلونه کېږي
چې ستا له مړينې وروسته
زه له خپل ځان او له جهانه ورک يم
يو داسې ورک چې ورک په ورکو کې يم
غواړم د سترګو اوښکې
دغه رانه
دغه ګلونه ستوري
دغه ځولۍ مې د غمونو خپله
ستا په مزار باندې راوغوړوم
سم دې له ځانه سره وژړوم
درته کيسې مې د دردونو د غمونو
تېرو هېرو وکړم
هغه کيسې چې ژړوي مې هر وخت
هغه کيسې چې ځوروي مې هر وخت
هغه کيسې چې راته تا يادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کیسې

هغه کیسې چې په کې ورک یمه زه
یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم

۱۳۷۰،۱۲،۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروركي لاروي

بېګاه خوب کې مې ليدل چې
يو لاروركى مسافريم
نا ليدلي لورته خوځم
په مزل يم
د شپېو په تېرېدو کې د يو ګڼ ځنګله و مخ ته
ځان مې مومم
په فکرونو کې ډوبېږم
هرې خوا ته
د سترګو له ډک نظره
بس اوتر اوتره ګورم
لټومه يوه لاره
له ځنګل نه د وتلو
خو چې هرڅومره زه ګورم
لاره نه شته په ځنګل کې
له ځنګل نه د وتلو

***

له فکرونو ځنې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه هیله مې په زړه شي:
کاشکې یو تن دلته وای خو
چې پوښتلی مې وای دومره
له ځنګل نه د وتلو
کومه لاره چېرته شته ده
او که نه شته.
***
په همدې هیله کې ومه
چې یو څو تنه له لرې
راښکاره شول
سم چې ما ته رانږدې شول
ترې مې وپوښتل په مینه:
چېرې د رومئ کوم پلو ځئ؟
لکه ما غوندې لار ورکي خو به نه یئ؟
یو تن ما ته رانږدې شو
د سترګیا له ډک زړګي یې راته ووې:
دا ځنګل زموږ کور دی
له مودو په کې اوسېږو
لارې ګورو د وتلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل پلو خوځېږو

***

ما چې وکتل دوی هم وو
لکه ما غوندې لار ورکي
زما هم ډېرې مودې شوې په کې تېرې
په لټون د یوې لارې د وتلو.
د مودو په تېرېدو کې
لکه ما غوندې لار ورکي
یو په بل پسې راتلل او زیاتېدل به
د ځنګل د ونو شمېر ته
ټول په یو مقصد روان وو
یوه لار مو لټوله
له ځنګل نه د وتلو
خو پیدا مو چېرې نه کړه
هسې لاره چې ځنګل نه په وتو شو
حوصلې مو شولې تنګې
جام د صبر مو نسکور شو
یوه پرېکړه مو په ګډه سره وکړه
د ځنګل د سوځولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مو پورې په ځنګل کړ
ټول ځنګل لمبه لمبه ایرې ایرې شو
او لوګي ترینه ختلو
په جامو کې ځاییدم نه له خوښۍ نه
د ځنګل په سوځولو
تماشه کې د ځنګل د سوځېدو وم
چې په ما له کومې خوا نه
سرې لمبې شولې راتاوې
یوه کړیکه مې له خولې نه رابهر شوه
او راویښ شوم له خوبه
په فکرونو کې مې ډوب شوم
په لار ورکو کې ځان ورک راته ښکاره شو
***
شپه پس ته چې ویده شوم
یو سپین ږېرې
چې یې هرڅه هرڅه سپین وو
له وېښتو نه تر نوکانو
خدای خبر له کومه راغی
همهغه ایرې ځنګل کې

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لوګې تر ښنه ختلو
ژمو ږ خوا ته را نږدې شو
له یو سوړ اسویلي وروسته یې دا ووې
دا مو څه کړي دي خوارو؟
زه نږدې شوم ورته ورو ورو مې دا ووې
له ځنګل نه د وتلو
مجبوري نه اور مو پورې په ځنګل کړه
د منزل په لورې یون ته
بیا یې دا پوښتنه وکړه:
چېرې د روم ځ کوم پلو ځئ؟
موږ په ګډه ورته ووې:
د ښکلا او محبت ښکلې دنیا ته
بوډا دې باندې، چې پوه شو
له ډېر قهر او غوسې یې
موږ ته ووې:
همدغه ستا سو منزل و
همدغه ستا سو دنیا وه
چې مو وسوه
چې ایرې شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکلا يې نوره نشته.

***

چې سهار وينښ شوم له خوبه
په فکرونو کې بيا ډوب شوم
ساده ګي پورې د ځان او د لارورکو په خندا شوم
يو افسوس مې په خپل ځان او په لارورکو باندې وکړ
او بيا داسې د اميد له ډک زړګي نه
په دې خواست شومه له خدايه:
چې لارورکي دې هوښيار کړي
هوښيارۍ سره دې سم په سمه لارکړي
ګنې داسې که ونه شي
نو د دې ځمکې پر مخ به
نور لارورکي خلک
ټولـه ځمکه سره لمبه کړي
ټوله خاوره به ايره کړي
او منزل د خپل ارمان به کړي
په خپلو لاسو خاورې
۱۳۷۱/۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

زموږ کلی
دا د دنګو غرونو شاته
که دې زړه وي
چې ته راشې
د زړګي پردې دې خلاصې کړه په ځير شه
او بيا وګوره په مينه:
يوه سره د وينو ليکه
غځېدلې ده له غرونو
چې تر کلي پورې رسي
۱۳۷۳/۱/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

يأس

ښه مې په ياد دي اشنا
چې به پخوا
کله زموږ کلي کې
د ټوپک ډزې وشوې
د ربيمه ورځ
د يو ماشوم هلک په غوږ کې مو
د کلي ملا
ډېرې خوښۍ نه اذانونه کول
***
خو اوس زموږه همهغه کلي کې
د خنداګانو او خوښيو کلی
د ټوپک ډزې کېږي
او په همهغه ورځې
زموږ د کلي ملا
آن له چرګبانګه تر ماښامه پورې
د سر په سر

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ وینو سرو جنازو
چې هدیرې ته راځي
کوي لمونځونه
ژاړي

۱۳۷۳/۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ارمان

چــې د زخمونو په دردونو اوړو
مـــوږه د ښکلو په کبرونو اوړو
مينه زمـوږه د عـــمـرونو سفر
په بـلا زلفـو بــلا غـرونو اوړو
لا چــــې حيا يې د کتو وساتو
لا يــې په سپــورو نظرونو اوړو
زمـــوږه لاره پـه اغــزو وتـلې
دا يــو ارمان ! چې په ګلونو اوړو
قـــدم چې اخلو ثوابونو پسې
قـــدم قـدم په عـذابـونـو اوړو

بـدره چې لارې رانه ورکې دي خو
پــه سپين سهار په مابنامونو اوړو
۱۳۷۳/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شوګیرونو لښکر

ژوند مــې یو سیند هسې څپې څپې تېرېږي او ځي
ګـــــورم ساحل ســــره ټکرې خوري ماتېږي او ځي
اوس دې یـــادونــه هــم جانانه ستا خویونه کوي
راغلــي نــه وي لا چــې بېــرته بیا ستنېږي او ځي
د شــوګیــرونــو د لښــکر د نــظــر تاب نــه لري
خوب مې تر سترګو پورې راشي خو وېرېږي او ځي
چې کــومې ښکلې مې زړه واخیستلو اور یې کړلو
نن یــې له تــاوه ځنــې خپله څنګ ته کېږي او ځي

بــدره چــې وایــم د اشنا مــخ کې نور نه وایم څه
هــره خبــره چــې کــومه خپــه کېـــــــږي او ځي
۱۳۷۵/۳/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غشو تنده

دا سې چې ډېر ډېر په ما ګران دي زړه مې
زما خو نـــه دی د جـانـان دی زړه مې
تـورې تېرې پـــرې هـر نظر پـرېـوځـي
د وینـو کـــور افـغـانستان دی زړه مې
ستـــا د نظـــر د بـړېـوکـو هـنـداره
د ښـــایستـونـو بیـابـان دی زړه مې
راشـــه د غشـــو تنـده مـاتـه کړه پرې
څپـــــې ځپـــې رود روان دی زړه مې
دی د غـــمـونـو حسـرتـونـو جهـان
غریـــب یې مه ګڼه لوی خان دی زړه مې
بـــدره چې وینې وینې خاندې په کې
پــه پـرهـرونـو چـراغـــان دی زړه مې

۱۳۷۵/۵/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقې حلقې سترګې

ستا د وعـــدې لـــه انتظـــاره سره
لارې دې څـــارم لـــه ريبـــاره سره
راشه چې سترګو کې مې ګل شوې اشنا
سينـــه مـــوبښـــم له هــره خاره سره
حلقې حلقـــې مې انتظار کړې سترګې
هــــــــره شپبه مې ده له داره سره
داســـې بـــې واره دې راوکتــــلې
چـــــې شوم بې واره سم له واره سره
مينـــــــې دې داسې لېونی کړمه زه
چې هيـــــڅ مې نه لګي هوښياره سره

بدره اشنــــــا وروستي ديدن کې ووې
مينـــــه څـــوک نه کـــوي له خواره سره
۱۳۷۵/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا په تال کې

۱۳۷۵کب

کــه تېــروم دانــه وانــه زنده ګي
جوړوم خيال کې شاهانه زنده ګي

مــرګه له تا ســره د مينې په نوم
ده يــو ښکلــې بهــانه زنده ګي

په ګــريوانــه لکه د اوښکو لړۍ
تېرېـــږي ځي دانه وانه زنده ګي

خوښه دا ستا چې څنګه ژوند خوښوې
زه خوښــوم عاشقانــه زنــده ګي

غلــــه نظرونه ورته داسې اوړي
لکــــه وي ستره خزانه زنده ګي

د يار له ستــرګو نه چې ګوري لارې
غوارمـــــه داسې جانانه زنده ګي

بدره چـــې تال کې د ژړا يې وايم
ده د غـــــــمونو ترانه زنده ګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره شپه

تیـــاري دي له سهـــاره تر سهـــاره توره شپه ده
په مـــوږه بدنصـــــیبو دوامـــداره توره شپه ده
بنګړو ته دې شرنګ ورکړه چې دې وپېژنم یاره
ده لار له لارې ورکـه لار پـــه لاره تـــوره شپه ده
بلا د زلفـو اخلــو چــــې په لاره ځــــو د زلفو
د عشـــق د لیونیـــو خـــو تر داره تـــوره شپه ده
نه جام نه صراحي شته او نه شور ځـــه د بنګړیو
په موږه مینه خوارو داسې خواره تـــوره شپه ده

دیدن ارمان چې راشي بـــدره دا سنـــدره بـــولو
چې خوارې سترګې ګرځو لا اغیاره توره شپه ده
۱۳۷۵/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

خال دې له سجدې او له کعبې وایي
سترګې دې له جام او میکدې وایي
هغه شم اشنا او که په دغه شم
هر یو ه لـه خپلې عقیدې وایي
نه منم له شیخ سره یې نه منم
شپه د پسرلي کې له توبې وایي
بیا یې مې ملا کوم لورته بیا یې مې
ما ته دې جانانه له کوڅې وایي

بدره لیونو سره چې خوښ یمه
مینه یې چې غواړې له هغې وایي
۱۳۷۲/۲/۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا تصویر

اشنـــا تــه خاندمـه دنیا تــه خـاندم
د غـریب خـوله یمـــه هرچا ته خاندم
د اوښکو اوښکو په هندارو کې مې
موسکی تصویرستا د خندا ته خاندم
ستا مجبـوری نـه عشقه نه پـــوهېږم
چـې چـاتــه ژاړمـه او چـاتـه خـاندم
پوهېږي ستا وعدې چې څنګـه ژاړم
کـلـه بیګـاه کـلـه سبـا تـــه خـانـدم

جــانـانـه بـدر چـې میــن یـم پـر تـا
تـا تـه بـه ژاړمـه او تـا تـه خـانـدم
۱۳۷۲/۱۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه هنداره

د وینو ستوری له مداره نیسم
د زړګي درد مې له پرهاره نیسم
بازار د ښکلو کې چې څه کومه
دې غلام زړه ته مې باداره نیسم
قاتل نظر انځوروم د اشنا
ځکه د زړه ورته هنداره نیسم
زه یمه داسې لېوني ملګرو
او ښکه مې سترګو کې ایساره نیسم

نن مې نظر نظر کې اوړې بدره
چې هر نظر ، نظر کې لاره نیسم
۱۳۷۲/۱۱/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزې

نظر، چې واړوې خوږ بر خلک دي
د مينې وړ چې دي په شمېر خلک دي
د هر چا هغه وخت کې پام شي ورته
چې افغانان له سره تېر خلک دي

***

وايي غلط شوم او بيا بيا ورګوري
يو څوک د يار د مخ خالونه شماري
له خپله ځانه پسې ورک چې ښکاري
زړه مې دا ستا د ياد پلونه شماري

***

چې بې سته د جنت په لوري نه ځي
پښتانه خو د پښتو د پت په پله ځي
نورې لارې که هم وتې دي منزل ته
زه په هغه لاره ځمه چې مې زړه ځي

***

دا وختونه که نغمې نغمې د نور شي
نصيبونو کې زموږه سور تنور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بد نامه وي د مينې، ليوني وي
بدره کلي کې زموږه هغه چور شي

***

چې له سترګو نه په زړونو پريوتلي
ليوني دا سې مقام ته رسېدلي
ښکلو راشئ د غرور سرونه تيټ کړئ
لوی لوی غرونه مو ليدلي نړېدلي

***

بيا ګردجنې، چې کوڅې مو د زړګو دي
ګودرونه د نظر په وچېدو دي
په چمن کې د ګل سترګې شوې نمجنې
چې اغزنې فضا ګانې د سپرلو دي

***

د ليونتوب ټولې کانې کومه
تا ته دعا ځان ته ښېرې کومه
مينې حيرانې سترګې څه را ګورې
څه چې کومه ستا د ښې کومه

***

څه شو جانانه که ارزان خرڅېږي
مينه کې زړونه په تاوان خرڅېږي
چې يې خندل هوسپرستو پورې

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه له میني نه قربان خرڅېږي

***

زړه مــې لوګو او اسویلو ونیوه
ستـــا د خندا د اور لمبو ونیوه
د خپل ارمان په وینو سور لیونی
هغــه دی مري بدر سلګو ونیوه

***

سترګو نــه په غم کې اوښکې تویې شي
راشــــي زما اوښکې خوشالۍ کې هم
تاب که مې دې وختـــه د قید نشته هم
تنګ مــې شي زړګی ستا ازادۍ کې هم

***

د عشق انځور د سترګو جنګ کې نغښتی
زمـــوږه ژوند د وینـــو رنګ کې نغښتی
دا سنـــد ریـــــز د ګـــودرونـــو ښایســـت
د منګو شـــور د بنګړو شرنګ کې نغښتی

***

لا زما پــه ژبه چې شپیلۍ شپیلۍ غزل شین دی
غره کــې د زړګي زما د زلفو دې ځنګل شین دی
دا شاړې کوڅې لارې چې ماته شاړې نه ښکاري
لا خـــو هر قدم کې یې زما د اشنا پل شین دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پــه خپــل وطــن وطن وطن ژاړم
د یــار ســالــو د ځــان کفــن ژاړم
د پسرلي کاروان په لاره لوټ شو
ګلـــــــــونه ژاړمه ګلشن ژاړم

***

په لګېدو چې وې ډېوې مړې شوې
د انتظار غېږه کې شپې مــړې شوې
خوند په سبا کې د سبــا چې نه شته
د ژوند بــاور هغه وعدې مړې شوې
۱۳۷۴

***

وعدې د نن چې په سبا تېروي
هره خبــــــره په خندا تېروي
مینه کې بام ته د کبرونو خبرې
هــــــــره روا په نا روا تېروي

***

چـــې کوڅې د یار د مکر خندا واخلي
لیـــونـــــي به لیـــوني په کاڼو ولي
لا چې سر په سر رندان جامونه تش کړي
لا پــه سـر سـر بـه ساقي په کاڼو ولي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا وختــونه که نغمې نغمې د نور شي
نصیبـــونو کې زموږه سور تنــور شي
چــې بــد نامــه وي د مینې لیوني وي
بــدره کلــي کــې زموږ ه هغه چور شي

***

د اور پــه څنــو ځنګېدلې ځواني
سوځوو خپــله سوځېدلې ځواني
ست تــه کتلي مو د سترګو د جام
ګرځوو ځکـــه جل وهلې ځواني

***

څه مې پوښتې له اغاز او له انجام
چې مــې ګــورې همــد غــه یمه تمام
سراســر زه لېونی یم لیونتوب یم
سراسر مې نه سکون شته نه ارام

***

واړوه کاتـــــه دې ښه ترخه اشنا
هغه کوه غواړي چې دې زړه اشنا
بدر ته دې هــو چېــرې ونــه کړله
ودې سبــځه تول عمــر په نه اشنا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه چې ګرځو داسې خوارې سترګې
د ساقي خپلې دي خمارې سترګې
زموږ په حق دا فیصله شوېده
ملګرو ګرځو چې لا چارې سترګې

***

عشقه ستا په غېږه کې د خوب دعا
شوې ده زما د لیونتوب دعا
کوم خلک چې ګورې لیوني ګرځي
شوې د هغو د مینتوب دعا

***

کله په جام او په مینا ماتېږي
زما چې تنده یاد کې ستا ماتېږي
د لیونو زور که دې ولېد لو
رقیبه سر دې خامخا ماتېږي

***

د ژوند چې ټولې ورځې شپې وژاړم
بې وفا څومره دې وعدې وژاړم
چې دې خواږه یادونه وخندوم
زه به غمونه دې په دې وژاړم

***

عشقه چې ستا په نوم مجبور بنه دي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیــونــي زړونــه ناســور ښــه دي
چــې د رښتیا په مینه دار ته درومي
بدره یـــاران لکــه منصــور ښــه دي

***

عمــري قیــدي یــم د ژړا زه خنــګه وخانــد مه
چې خوله مــې نه شته د خندا زه څنګه وخاندمه
دا خــو چــې وایې په بې نمو سترګو مه راګوره
بــدر چــې ستــا غواړم رضا زه څنګه وخاندمه

***

شک د وفا شته دی که هم ښکلو کې
مــوږه په یقیــن یې د وعــدې ورځو
دا چــې هــره لاره پــه منــزل وځــي
خو ښــه مــو په هغه که په دې ورځو

***

مینې چې نوم دې ښه په شور اخلي
د غســـې زړونــه به خود اور اخلي
جانان راګوري خو چې سم نه ګوري
بـــدره زړګی به مې څه زور اخلي

***

دا چې پوه شوم په بېګانه او سبا نه
ما لــــه عشقه ژړا زده کړه خندا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــدره داسې جنتي ګناهکار نه شته
چـــې دې ټول عمر ثواب کړي ګناه نه

***

مینـــــې ته هر قدم مجبور زړګی
په دار زنګېږي مې منصور زړګی
ستـــا د ستم دا مهرباني سترګې
چـــا ته مــې وښیم ناسور زړګی

***

سینـــــدونه ژاړمه د جال په لمن
اورونــــــه ګرځوم د خیال په لمن
بخت چې د خپلې مینې ژاړم بدره
د خیر ګراني شوله د سوال په لمن

***

د دنیـــا که د حالاتو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
رقیـــبان له بدره داسې تاو را تاو دي
لیـــــوني څنې واړه لکه راټول وي

***

لا غوســـه غوسه شه قهرېدلې راته وګوره
ټکنـــــــده غرمه شه قهرېدلې راته وګوره
لامې منصوري خماري تنده اورنۍ چې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا د دار نشـــــــه شه قهرېدلې راته وګوره

***

جانانــه ستا نه به همدا سې لور په لور ګرځم
چې ملنګې مې غوره کړې کور په کور ګرځم
پـــه پرهرونو چې د خوږ زړه ارمانونه وځي
څــــه خو به وي، چې زه په تمه د ټکور ګرځم

***

چې خوښېږی مې خونکارې سترګې ستا
کــوي زړه تــه زمـــا لارې ســتـرګې ستا
مــا پــه خوب کې ته لیدلې چې ویل دې
لیدا ی نه شـم بـدره خوارې سترګې ستا
۱۳۸۸/۱۰/۲۱

***

لا به خنـــدومـــه دې لا چـــې ژړېـــــدا ی شمه
ستا له تصور ســــره تــا تــــــه رسیدا ی شمه
جـــام د دنیا بـــده زوروره بـــې خــــودي لري
عشق را کړی لاس دی که نه کله ودریدا ی شمه
۱۳۸۷/۳/۲۷

***

نظــر چې وا ړوم په هر نظر کــې تا وینم
یـاره دعا کوم همدا ، چې دې بیا بیا وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپه کومه چې په مینه خپل لاسونه رب ته
تا آئینه کې مې د لپې په خندا ووینم
۲۷/۱۰/۱۳۸۲
د کلید مجلې دفتر

بیتونه

د دنیا کــه د حالاتــو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
***
بد ره زما چــې له خپل کلي سره نه رغېږي
هر ګنهکار په کــې په نوم د لیوني پېژني
***
چې د ښکلو د خوږو خبرو مړه دي
لکه بدر لیــوني به تل دوکه شي
***
په زړه ته مې ستا د راتلو زېرى وشو
چا راتــه وې ستــرګو دې بار نیولی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ياد دې د مينــې چې وي مل راسره
خود به دې غم وي په هر پل راسره

***

ښــــه ده ساته ته د خبـرو روژه
دي اختـرونه دې ويان دې سترګې
۱۰/۵/۱۳۸۲

***

عشقـه ! خداى دې زړه نه زما كم مه كړه
تـه يې چې دا ژوند پـه دعـا ډېر غـوارم
كندهار، نوى ښار
۱۳۸۲

***

زړګيـــه ظلـم يــې ګڼې، كـه انتهـا د مينې؟
چې خپل اشنا د رپسې توره په خندا ګرځوي
۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

یو ښار کې د چا سر ته، بل ښو کې زړونه پېږي
دا یو قتل ګناه ده او دا بل قتل ثواب دی

1380.3.7

***

تمــامه شپه مې للمه لار د انتظار څارله
تمامه شپه ړېوې وې بلې او باران ورېده

SAMSOOR.COM

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library